

tekintettel négy éves, később majd öt éves lesz. Ennek alapiskolája a „Haupt-schule.“ A szemináriumi, főiskolai és külön egyetemi fakultások tanítóképzés megszűnt. A tanév ezután a Németbirodalomban is szeptembertől júniusig tart majd, megszűnik a húsvéti tanévkezdés.

Orsz. Középisik. Tanáregyesületi Közlöny. A múlt évi decemberi szám közli Ber-nolák Kálmánnak elnöki beszédét és v. Tomeszy Győző titkári beszámolóját a Középisik. Tanáregyesület közgyűléséről. Mindkettőből kiemeljük azt a min-ket is érdeklő megállapítást, hogy a tanári pálya elnéptelenedik, mert nem részesül kellő erkölcsi és anyagi ellátásban. Intéző köreinket meg kellene, hogy döbbsentse az a taps, amely akkor hangzott el, mikor szóbakért, hogy az Árpád Kollégiumban nevelkedő 38 tanári gyermek közül egy se készül tanári pályára.

Szende Aladár „Az idegennyelvi szókészlet alaprétegének átadása“ tör-vényszerűségeit elemzi. Megállapítja azt a lélektani szövedéket, amelyből az anyanyelvi szóképzet kialakul. Az idegennyelvi szótanuláshoz ennek rendje nagyjában fordított. Véleménye szerint idegen nyelv tanításánál az anya-nyelvet teljesen kizárni nem lehet, nem is szabad. A tanuló legtöbbször a hallásképzethez kapcsolja a tárgyképzetet, ezért szükséges a hangoztatás. A szót azután a beszéd folytonosságába kell behelyezni mondatokban való fel-használásával. A szavak megtanulása helyesen a szöveg többszöri átvétele után következni szótári tanulás, nem megfordítva. Egy kis példát is mutat az ilyen módú nyelvtanításra, amely biztosítja, hogy a tanulók már begya-korolt szókészlettel hagyják el az iskolát, otthon azután csak az elmélyítés vár a tanulóra.

Harsányi István „A fegyelem vonzó értékei“ cím alatt méltatja a fe-gyelem jelentőségét esztétikai, erkölcsi, szellemi, társadalmi, politikai és a gyakorlati élet szempontjából.

A. januári számban Bihari Ferenc ismerteti a gimnáziumok életét az 1940—41. tanévben a gimnáziumi értesítők alapján.

A Magyar Tanítóképző 1941. novemberi és decemberi számában Karde-ván Jenő ismerteti „A hazai németnyelvű tanítóképzést“. Vönöczky Géza „Az iskolai hangszertanítás kérdését“ tárgyalja és ad ebben a témakörben hasznos tanácsokat. Uherkovich Gábor ajánlja a mikro- és színes diaposzítív vetítéseket.

Az 1942. évi januári szám Széchenyi emlékének hódol Buzás László cik-kével: „Gróf Széchenyi István tragikus egyénisége“.

M. Richter Sarolta a leánynevelés szempontjait tárgyalja igen behatóan ezen a címen: „A jövő magyar nagyasznonyai“. Tanulmányának rövid ve-leje a saját szavaival: „Legyen a leány élete kristálytisztá nemcsak multjáb-an, hanem jelenében és jövőjében is. Másodszor legyen benső életében fe-gyelmeztet s ez a fegyelmeztetés tünjek ki munkájában, etikájában és szociális érzésében. Végre harmadszor legyen élete ünzetlen, nemes szolgál-at családjáért, a társadalomért és nemzetéért“.